

МІНІСТЕРСТВО ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Мінцифри

вул. Ділова, 24, м. Київ, 03150, тел. (044) 207-17-30

E-mail: hello@thedigital.gov.ua, сайт: www.thedigital.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43220851

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації

Міністерство цифрової трансформації України відповідно до листа Комітету Верховної Ради України з питань цифрової трансформації від 09.03.2026 № 04-33/18-2026/49745 опрацювало в межах компетенції проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження норм права Європейського Союзу та удосконалення державного регулювання в галузі рибного господарства та сфері аквакультури» (реєстр. № 15040-1 від 03.03.2026) (далі – проект Закону) та повідомляє.

Пунктом 9 розділу I проекту Закону передбачено внести зміни до Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (далі – Закон про рибне господарство).

Так, абзацом сорок четвертим підпункту 2 пункту 9 розділу I проекту Закону передбачено внести зміни до статті 1 Закону про рибне господарство та передбачити, що реєстр правопорушень у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів (далі – Реєстр правопорушень) – це інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення даних про фізичних осіб, посадових та службових осіб, юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, які вчинили порушення в галузі рибного господарства, збереження та раціонального використання водних біоресурсів, серйозне порушення законодавства про рибне господарство та на яких накладено адміністративне стягнення або нараховано бали за вчинення серйозного порушення законодавства про рибне господарство, що збираються, вносяться, накопичуються, зберігаються, оновлюються, поширюються, захищаються, знищуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства та органами рибоохорони і використовуються їх посадовими особами та посадовими особами інших державних органів, як докази у справі про адміністративне правопорушення для підтвердження факту повторного вчинення

ДОКУМЕНТ СЕД МІНЦИФРИ АСКОД

Підписувач Стецюк Зоряна Богданівна
Сертифікат 514B5C86A1E5DA110400000B746400007F30505
Дійсний з 09.12.2025 21:22:37 по 09.12.2026 21:22:37

1/ЛЗ-9-5340 від 06.04.2026

правопорушення в галузі рибного господарства, збереження та раціонального використання водних біоресурсів та інших випадках визначених законодавством про рибне господарство.

Підпунктом 37 пункту 9 розділу I проекту Закону пропонується статтю 49 Закону про рибне господарство викласти в новій редакції та передбачити, що Реєстр риболовного флоту України – є компонентом Єдиної державної електронної системи управління галуззю рибного господарства та створюється з метою накопичення, обробки, систематизації, зберігання, створення інформації про риболовні судна, що плавають під Державним прапором України, та присвоєння риболовному судну унікального ідентифікаційного номера риболовного судна.

При цьому, проектом Закону не передбачено унормування створення та ведення Реєстру правопорушень та Реєстру риболовного флоту України.

Водночас, зазначаємо, що правові, організаційні і фінансові засади створення та функціонування публічних електронних реєстрів з метою захисту прав та інтересів фізичних та юридичних осіб під час створення, зберігання, оброблення та використання інформації у публічних електронних реєстрах встановлює Закон України «Про публічні електронні реєстри», який набрав чинності 01.01.2022 (далі – Закон).

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 2 Закону *публічний електронний реєстр* (реєстр, кадастр, реєстр тощо) – інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації.

Частиною другою статті 3 Закону передбачено, що ведення усіх реєстрів, за допомогою яких органи державної влади, органи місцевого самоврядування, саморегулівні організації, юридичні особи публічного права, їх посадові особи, інші уповноважені законом особи здійснюють збирання, оброблення та поширення офіційної інформації про передбачені цим Законом та іншими законами об'єкти реєстрів, здійснюється в електронному вигляді відповідно до вимог цього Закону, законів або інших актів законодавства, згідно з якими вони створені, та *є публічними електронними реєстрами*.

Відповідно до частини третьої статті 4 Закону *виключно законом або іншим актом законодавства, згідно з яким створений реєстр, визначаються відомості, зазначені у частині другій статті 26 цього Закону* (крім випадків, визначених статтями 40 і 41 цього Закону).

Так, згідно із частиною другою статті 26 Закону базовий реєстр створюється згідно із законом, в якому зазначаються:

- 1) повна та скорочена (за наявності) назва реєстру;
- 2) призначення реєстру;

- 3) назва держателя реєстру;
- 4) назва та/або вимоги до адміністратора;
- 5) вимоги до публічних реєстраторів;
- 6) вимоги до створювачів;
- 7) об'єкт (об'єкти) реєстру, порядок його (їх) реєстрації та ідентифікації;
- 8) джерела інформації відповідного реєстру;
- 9) види реєстрових даних, метаданих та візуальних, підтверджуючих ці дані, образів (матеріалів фото- та відеофіксації, скан-копій тощо);
- 10) спосіб (процес) створення створювачем інформації про об'єкт реєстру, у тому числі з використанням прикладних програмних інтерфейсів реєстрів;
- 11) строки внесення до реєстру інформації про об'єкти реєстру;
- 12) види та матеріальні форми документів, що створюються під час ведення реєстру, та спосіб їх обліку у складі такого реєстру;
- 13) фінансові джерела створення програмно-технічних засобів реєстру та право власності на них;
- 14) вимоги до ведення та адміністрування реєстру;
- 15) вимоги до інтеграції з Системою електронної взаємодії;
- 16) вимоги до обробки та захисту персональних даних, інших реєстрових даних та інформації;
- 17) джерела фінансового забезпечення функціонування реєстру;
- 18) форми і порядок оприлюднення та отримання реєстрової інформації, права та обов'язки користувачів;
- 19) перелік послуг реєстру та розмір плати за їх надання;
- 20) вимоги до системи управління ризиками та інформування суб'єктів інформаційної взаємодії і правоволодільців про порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціонованої обробки;
- 21) порядок обов'язкового інформування правоволодільця про запити будь-яких осіб щодо інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до відповідних реєстрів, її зміну та видалення;
- 22) дата початку функціонування реєстру.

Враховуючи зазначене, проект Закону потребує доопрацювання в частині **внормування питань щодо створення та ведення реєстру правопорушень у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та Реєстру риболовного флоту України з урахуванням вимог частини другої статті 26 Закону.**

Підпунктом 14 пункту 9 розділу I проекту Закону пропонується викласти статтю 15 Закону про рибне господарство в новій редакції.

Так, абзац другий цієї статті в редакції проекту Закону передбачає, що державний облік, державний моніторинг водних біоресурсів, а також *державний облік рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), гідротехнічних споруд для цілей аквакультури та гідротехнічних споруд рибогосподарської технологічної водойми* ведуться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, з метою визначення сучасного стану, планування, організації і здійснення заходів щодо охорони водних біоресурсів, їх раціонального використання та відтворення.

Водночас, чинною редакцією визначено, що державний облік, державний моніторинг, державний кадастр водних біоресурсів, а також державний облік та *державний реєстр рибогосподарських водних об'єктів (їх частин)* ведуться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, з метою визначення сучасного стану, планування, організації і здійснення заходів щодо охорони водних біоресурсів, їх раціонального використання та відтворення.

Таким чином, проектом Закону передбачено перетворення/припинення *державного реєстру рибогосподарських водних об'єктів (їх частин)*.

При цьому, основні положення щодо перетворення, модифікації та припинення реєстрів визначені статтею 27 Закону.

Так, частиною першою статті 27 Закону визначено, що реєстр перетворюється, якщо при регулюванні суспільних відносин, що виникають при вирішенні економічних, соціальних, правоохоронних або інших завдань, доцільною є зміна організації ведення реєстру та/або статусу реєстру у системі реєстрів відповідно до частини першої статті 6 цього Закону та/або об'єкта (об'єктів) реєстру, що може супроводжуватися зміною його назви та/або призначення відповідного реєстру і кола суб'єктів, які здійснюють повноваження у сфері такого реєстру, та/або інших чинників, зазначених у частині другій статті 26 цього Закону.

Реєстр припиняється, якщо при регулюванні суспільних відносин, що виникають при вирішенні економічних, соціальних, правоохоронних або інших завдань, втрачається публічний інтерес та публічне значення реєстрації об'єкта (об'єктів) існуючого реєстру.

Частиною другою цієї ж статті передбачає, що перетворення, модифікація та припинення реєстру здійснюються на підставі закону, згідно з яким створено відповідний реєстр.

У таких випадках законом визначаються:

1) шлях (спосіб) та юридичні наслідки перетворення, модифікації та припинення реєстрів;

2) термін проведення та шляхи передачі реєстрової інформації, звернень, документів, програмно-апаратних засобів, включаючи засоби технічного і криптографічного захисту інформації;

3) права та обов'язки суб'єктів, які здійснюють повноваження у сфері відповідних реєстрів під час перетворення, модифікації та припинення реєстрів;

4) порядок інформування громадськості та правоволодільців про юридичні наслідки перетворення, модифікації та припинення реєстрів.

З огляду на зазначене, у проекті Закону слід **передбачити положення щодо перетворення/припинення державного реєстру рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) відповідно до вимог частини другої статті 27 Закону.**

Підпунктом 43 пункту 9 розділу I проекту Закону передбачено доповнити Закон про рибне господарство новим Розділом XIV² (статті 62-72).

Так, запропонованою редакцією абзац дев'ятий статті 66 Закону про рибне господарство в редакції проекту Закону визначено, що рішення про визнання організації виробників, асоціацій та включення її до *Реєстру організацій виробників продукції рибальства та/або аквакультури, асоціацій організацій виробників продукції рибальства та/або аквакультури та міжгалузевих організацій продукції рибальства та/або аквакультури* (далі – *Реєстр організацій*), що є частиною інформаційно-комунікаційної системи «Державний аграрний реєстр», приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства та рибної промисловості, у строк, що становить не більше 3 місяців, з дати одержання заяви.

Абзацом дев'ятим статті 67 Закону про рибне господарство в редакції проекту Закону визначено рішення про визнання міжгалузевої організації та включення її до *Реєстру організацій, що є частиною інформаційно-комунікаційної системи «Державний аграрний реєстр»*, приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства та рибної промисловості, у строк, що становить не більше 3 місяців, з дати одержання заяви.

При цьому зазначаємо, що частинами дев'ятою та абзацом четвертим частини десятої статті 7 Закону України «Про інформаційно-комунікаційну систему «Державний аграрний реєстр»» визначено, що програмні засоби ведення Державного аграрного реєстру мають забезпечувати на підставі та за результатами оброблення реєстрової інформації формування окремих підсистем (розділів) Державного аграрного реєстру.

Формування окремих підсистем (розділів) Державного аграрного реєстру забезпечується компетентним органом. Реєстрові дані підсистем (розділів) Державного аграрного реєстру є його реєстровими даними.

З огляду на зазначене, пропонуємо в абзаці дев'ятому статті 66 та статті 67 Закону про рибне господарство в редакції проекту Закону слова *«що є частиною інформаційно-комунікаційної системи «Державний аграрний реєстр»»* замінити словами *«що є підсистемою (розділом) інформаційно-комунікаційної системи «Державний аграрний реєстр»»*.

Крім того, необхідно доповнити проект Закону відомостями щодо функціонування Реєстру організацій, визначеними частиною другою статті 26 Закону.

Також звертаємо увагу, відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство цифрової трансформації України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.09.2019 № 856, Мінцифри є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики, зокрема, у сфері надання електронних та адміністративних послуг. Крім того, відповідно до підпунктів 9¹, 10 пункту 4 вказаного Положення Мінцифри відповідно до покладених на нього завдань сприяє розвитку мережі центрів надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП), координує діяльність органів, що утворили ЦНАП, з питань підвищення рівня якості надання електронних та адміністративних послуг, розвитку електронної інформаційної взаємодії ЦНАП із суб'єктами надання адміністративних послуг.

Підпункт 23 пункту 9 розділу I проекту Закону передбачає викладення в новій редакції статті 26¹ Закону про рибне господарство, та оновлення регулювання правовідносин щодо особливостей здійснення любительського рибальства, що перевищує встановлені обсяги безоплатного добування (вилову).

Зокрема, запропонована редакція статті 26¹ Закону про рибне господарство стосується питань видачі посвідчення рибалки-любителя, а також видачі рибальського квитка, та встановлює загальну нормативну рамку для регулювання відповідних відносин.

Щодо цього звертаємо увагу, що, видача посвідчення рибалки-любителя, видача рибальського квитка становлять собою *дві окремі адміністративні послуги*, з огляду на що норми права, які регулюють їх надання, повинні відповідати законодавству у сфері надання адміністративних послуг і першочергово – Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон № 5203).

Відповідно до пункту 1 статті 1 Закону № 5203, *адміністративна послуга* – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону.

Згідно з частиною першою статті 5 Закону № 5203 виключно закони, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюють:

- 1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;
- 2) суб'єкта надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;
- 3) перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;
- 4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги;
- 5) *граничний строк* надання адміністративної послуги;
- 6) *перелік підстав для відмови* у наданні адміністративної послуги.

При цьому відповідно до частини другої статті 5 Закону № 5203 адміністративні послуги визначаються виключно законом.

Водночас за результатами аналізу проекту Закону виявлено, що останній не визначає *граничного строку*, протягом якого юридична особа, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, має опрацювати заяву (запит) та видати особі відповідні посвідчення або квиток, як і не визначає *вичерпного переліку підстав для відмови* у наданні вказаних адміністративних послуг, з огляду на що **проект Закону потребує доопрацювання відповідно до вимог пунктів 5, 6 частини першої статті 5 Закону № 5203.**

Також істотною зміною, яку пропонує проект Закону в частині внесення змін до статті 26¹ Закону про рибне господарство, є положення запропонованих абзаців другого та десятого вказаної статті, відповідно до яких посвідчення рибалки-любителя/рибальський квиток зможуть видаватися *через ЦНАП*.

Відповідно до частини першої статті 12 Закону № 5203 ЦНАП є постійно діючим робочим органом або виконавчим органом (структурним підрозділом) органу місцевого самоврядування або місцевої державної адміністрації, в якому надаються адміністративні послуги згідно з переліком, визначеним відповідно до цього Закону. Відповідно до абзацу першого частини першої статті 9 Закону № 5203 адміністративні послуги надаються суб'єктами надання адміністративних послуг *безпосередньо або через ЦНАП*.

Так, *суб'єктом надання* двох відповідних адміністративних послуг буде юридична особа, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, відтак ЦНАП відповідно до вимог Закону № 5203 виконуватиме функцію *фронт-офісу*, який забезпечуватиме прийняття від суб'єктів звернень заяв на отримання відповідних адміністративних послуг, формуватиме пакет документів та направлятиме його зазначеному суб'єкту надання послуг для розгляду та прийняття рішення у встановленому законодавством порядку.

Разом з тим **проект Закону не визначає, у якій формі буде здійснюватися подання через ЦНАП заяв на отримання посвідчення рибалки-любителя/рибальського квитка: паперовій або електронній.**

З огляду на це проект Закону потребує доопрацювання, при цьому звертаємо увагу на таке.

1) У разі, якщо подання заяв пропонується (буде запропоновано) здійснювати через ЦНАП у паперовій формі.

Відповідно до абзацу одинадцятого пункту 3 Зasad реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30.01.2019 № 56 (далі – Засади), принцип адміністративного спрощення полягає в забезпеченні прискорення та спрощення адміністративних процесів шляхом їх цифрового розвитку.

Для узгодженості із зазначеним принципом Зasad органам влади рекомендується, зокрема прагнути вдосконалювати, спрощувати свої адміністративні процеси та усувати ті, що не забезпечують суспільно корисний результат, для зменшення адміністративного тягаря на громадян і суб'єктів господарювання, запроваджувати е-взаємодію, надати перевагу використанню виключно цифрових каналів е-взаємодії, спрощувати механізми та сприяти в отриманні громадянами та суб'єктами господарювання е-послуг та поданні ними запитів і звернень, якщо інше не встановлено законодавством, спрощувати адміністративні процеси, зокрема через їх цифрову трансформацію для скорочення часу і підвищення якості реагування на запити та звернення громадян і суб'єктів господарювання.

При цьому враховуючи курс державної політики «paperless (без паперів)», органи державної влади повинні активно скорочувати використання паперових носіїв у державному управлінні. Зокрема, відповідно до пункту 5 частини шостої статті 9 Закону № 5203 суб'єкти надання адміністративних послуг **зобов'язані** вживати заходів для запровадження надання адміністративних послуг **в електронній формі.**

Електронний формат мінімізує ризики втрати документів, адже паперові носії можуть пошкоджуватися, втрачатися або підроблятися, тоді як цифрові носії (при правильному використанні) забезпечують надійне збереження інформації, можливість резервного копіювання та відновлення даних, а також контроль доступу, що значно підвищує рівень безпеки. Важливим аспектом є також прискорення та спрощення адміністративних процедур, оскільки електронна форма забезпечує оперативний доступ до інформації, усуває необхідність фізичного обміну документами та дозволяє автоматизувати процеси. Крім того, електронна форма сприяє економії ресурсів, зокрема коштів на друк, зберігання та пересилання паперових документів.

Разом з тим звертаємо увагу на таке.

2) У разі, якщо подання заяв пропонується (буде запропоновано) здійснювати через ЦНАП у електронній формі.

Відповідно до абзацу другого частини першої статті 9 Закону № 5203 адміністративні послуги в електронній формі надаються з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (Портал Дія), у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування. Порядок та вимоги щодо інтеграції інформаційних систем державних органів та органів місцевого самоврядування до Єдиного державного вебпорталу електронних послуг затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері надання адміністративних послуг.

Пункту 14 Положення про Єдиний державний вебпортал електронних послуг, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 № 1137, визначає Портал Дія як організовану сукупність інформаційно-комунікаційних, інформаційних систем, які діють як єдине ціле та у взаємодії з іншими інформаційними та інформаційно-комунікаційними системами, створену з метою, зокрема, реалізації права кожного на доступ до електронних публічних послуг та інших послуг. Основні завдання та функціональні можливості Порталу Дія визначає вказане положення.

Таким чином, відповідно до законодавства Портал Дія виконує функцію єдиної платформи для надання електронних публічних послуг, у тому числі через ЦНАПи. Існування та, більше того, запровадження інших (крім Порталу Дія) механізмів (платформ) подання заяв через ЦНАП (*наприклад, кабінетів адміністраторів ЦНАП в Єдиній державній електронній системі управління у сфері рибного господарства «Любительське рибальство»*) є невиправданим, суперечить визначеній архітектурі надання публічних (електронних публічних), у тому числі адміністративних, послуг, призводить до дублювання функціоналу державних електронних інформаційних ресурсів (що також тягне за собою

додаткові витрати із державного бюджету на реалізацію необхідних технічних рішень), істотного ускладнення роботи адміністраторів ЦНАП, а відтак погіршення якості надання адміністративних послуг, що є недопустимим.

З огляду на вищезазначене **висловлюємо позицію**, що найбільш оптимальним рішенням є **виключення із абзаців другого та десятого запропонованої редакції статті 26¹ Закону про рибне господарство слів «або через центри надання адміністративних послуг»**. У разі ж залишення можливості подання заяв на отримання посвідчення рибалки-любителя/рибальського квитка через ЦНАП **просимо передбачити, що такі заяви можуть подаватися через ЦНАП виключно «в електронній формі засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (Портал Дія) (у разі технічної реалізації)»**.

Також звертаємо увагу, що відповідно до пункту 1 частини першої статті 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) доступ до інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації, зокрема на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет та на єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Згідно із частиною першою статті 10¹ Закону публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах.

Згідно з пунктом 3 Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835 (далі – Положення), розпорядники інформації згідно з цим Положенням завантажують у формі відкритих даних набір даних, визначений у переліку наборів даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, згідно з додатком.

Перетворення (зокрема, вивантаження з баз даних та в разі потреби знеособлення) публічної інформації у публічну інформацію у формі відкритих даних є обов'язковим.

Розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати у формі відкритих даних усю публічну інформацію у формі відкритих даних, яка перебуває в їх володінні та стосується конкретного набору даних.

Крім того, відповідно до абзацу четвертого пункту 1 Положення оприлюднення наборів даних у формі відкритих даних здійснюється, зокрема за

принципом оперативності – забезпечення своєчасного оновлення публічної інформації у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних, а також її оприлюднення у первинній (неагрегованій) формі.

Абзацом другим статті 59 Закону про рибне господарство у редакції проекту Закону передбачено, що інформація про результати збору даних у галузі рибного господарства є відкритою і загальнодоступною, та оприлюднюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на інформаційно-аналітичному порталі «Збір даних у галузі рибного господарства», з урахуванням обмежень, встановлених цим Законом та Законами України «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», а також законодавством у сфері захисту конфіденційної інформації.

Водночас пунктом 42 розділу I проекту Закону пропонується доповнити Закон про рибне господарство розділом XIV¹ «Збір та використання даних у галузі рибного господарства, а також управління ними», який, зокрема, визначає перелік первинних даних у галузі рибного господарства, збір яких передбачається. Однак оприлюднення у формі відкритих даних встановлено лише щодо інформації про результати збору таких даних.

З огляду на принцип оперативності та необхідність забезпечення повного і своєчасного доступу до інформації, **доцільно передбачити оприлюднення у формі відкритих даних також відповідних первинних даних у галузі рибного господарства. У зв'язку з цим пропонуємо доповнити зазначений розділ такими положеннями.**

Крім того, що абзацом третім підпункту 15 пункту 10 Розділу I проекту Закону передбачається абзац другий частини другої статті 20 Закону України «Про аквакультуру» викласти в новій редакції:

«Видача, відмова у видачі, переоформлення, припинення дії та відкликання дозволу на переміщення чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у сфері аквакультури здійснюються в електронній формі, у тому числі засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг або Єдиної державної електронної системи управління галуззю рибного господарства, на безоплатній основі центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства.»

У цілому підтримуючи ідею цифровізації процесу видачі, відмови у видачі, переоформлення, припинення дії та відкликання дозволу на переміщення чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у сфері аквакультури засобами Порталу Дія, звертаємо увагу на таке: **створення електронної публічної**

послуги потребуватиме нормативного врегулювання механізму її реалізації, зокрема опису технічних, організаційних і процедурних аспектів процесу подання такої заяви.

З огляду на зазначене, та з метою належної технічної реалізації електронної публічної послуги з видачі, відмови у видачі, переоформлення, припинення дії та відкликання дозволу на переміщення чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у сфері аквакультури засобами Порталу Дія пропонуємо частину другу статті 20 Закону України «Про аквакультуру» у редакції проекту Закону доповнити абзацом такого змісту:

«Порядок видачі, відмови у видачі, переоформлення, припинення дії та відкликання дозволу на переміщення чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у сфері аквакультури засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг визначається Кабінетом Міністрів України.»

Заступник Міністра

Зоряна СТЕЦЮК

Олександра Медоева
o.medoieva@thedigital.gov.ua